

Bayramov protiv Azerbejdžana¹ (broj 45735/21), 6.5.2025.

Povreda člana 8. Ek (privatni život)

Podnosilac predstavke je Bahruz Front oglu Bayramov, azerbajdžanski državljanin. Po struci je advokat.

Slučaj se odnosi na snimanje podnosioca predstavke od strane policije 2018. godine kada je zaustavljen zbog navodne vožnje u pijanom stanju i odveden lekaru na test krvi na alkohol. Video snimka je naknadno objavljena na televizijskim kanalima i web stranicama, s naslovom, između ostalih: „Poznati advokat uhapšen pijan“. Njegovu naknadnu građansku tužbu protiv policije odbacili su nacionalni sudovi, koji su utvrdili da nije uspio dokazati da je policija distribuirala video snimku medijima.

Prekršajni postupak pokrenut protiv podnosioca predstavke zbog vožnje automobila bez sigurnosnog pojasa i u pijanom stanju obustavljen je 2020. godine zbog zastare.

Pozivajući se posebno na član 8. (pravo na poštivanje privatnog i porodičnog života) Evropske konvencije, podnosilac predstavke prigovara na nezakonito snimanje i naknadno objavljivanje video snimke, kao i na nedovoljno obrazloženje u sudskoj odluci kojom je odbijen njegovu tužbu protiv policije.

Evropski sud je istakao da je podnosilac predstavke tokom cijelog domaćeg postupka dosljedno tvrdio da su ga službenici saobraćajne policije snimili i medijima distribuirali video snimku koja sugerira da je vozio pod utjecajem alkohola. Pritom je istaknuo da su mnogi od tih kanala i web stranica naveli saobraćajnu policiju ili Ministarstvo unutrašnjih poslova (MUP) kao izvor spornih informacija. Uprkos priznanju da su relevantne web stranice doista navele Službu za medije MUP-a kao izvor informacija o navodnoj vožnji podnosioca predstavke pod utjecajem alkohola, domaći sudovi su odbacili tužbu podnosioca predstavke utvrdivši da nije uspio dokazati da je policija distribuirala sporne informacije medijima. Na osnovu izvatka s jedne web stranice utvrdili su da članak nije precizirao koji je dužnosnik Službe za medije MUP-a dao tu informaciju. Prilikom odbacivanja tužbenog zahtjeva podnosioca predstavke, domaći sudovi su se također pozvali na pisma saobraćajne policije i televizijskog kanala. Sud u vezi s tim primjećuje da su se domaći sudovi samo oslonili na pismo saobraćajne policije u kojem se poriče bilo kakva nezakonitost i nisu pružili odgovarajuće obrazloženje u vezi s argumentima podnosioca predstavke u tom pogledu. Evropski sud je zaključio da su domaći sudovi odbili tužbu podnosioca predstavke u vezi s nezakonitim snimanjem i naknadnim objavljivanjem te snimke bez dovoljnog obrazloženja.

Demirci protiv Mađarske (broj 48302/21), 6.5.2025.

Povreda člana 1. Protokola broj 7 uz Konvenciju

Podnosioci predstavke su Orhan, Margit i Nadire Demirci, bračni par i njihova kćerka.

Gospodin Demirci je turski državljanin, dok su njegova supruga i kćerka mađarske državljanke.

Predmet se odnosi na odluku o protjerivanju gospodina Demircija iz razloga nacionalne sigurnosti i posljedično razdvajanje od supruge i kćerke. U Mađarsku je stigao 1990. godine. Oženio se drugom podnositeljicom predstavke 1994. godine i potom mu je odobren stalni

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

boravak. Imigracijske vlasti pokrenule su postupak protjerivanja protiv njega nakon preporuke mađarske specijalizirane obavještajne agencije iz 2020. godine da predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost. Udaljen je iz Mađarske 25. ožujka 2021.

Podnosioci predstavke žale se da je g. Demirci protjeran iz Mađarske kršenjem član 1. Protokola broj 7 (procesne garancije u vezi s protjerivanjem stranaca) i člana 8. (pravo na poštivanje privatnog i porodičnog života) Konvencije. Oni se posebno žale da je nalog za protjerivanje bio utemeljen na povjerljivim informacijama kojima nisu imali pristup ni u upravnom postupku ni u naknadnom postupku sudskog preispitivanja u njegovom slučaju.

Evropski sud je, između ostalog, konstatovao da prvi podnosilac nije bio adekvatno informisan o razlozima svoje deportacije, jer domaće vlasti nisu navele konkretne dokaze niti specifične optužbe koje bi objasnile zašto njegova prisutnost predstavlja prijetnju ili kršenje nacionalne sigurnosti. Podnosioca predstavke zastupao je advokat po njegovom vlastitom izboru. Međutim, kako je naglasio Evropski sud, njegov advokat nije imao pristup tajnim dokumentima na kojima su se odluke temeljile. Stoga se ne može reći da je njegovo zastupanje predstavljalo učinkovitu zaštitu koja je mogla uravnotežiti ograničenja nametnuta procesnim pravilima, iako je Visoki sud u Budimpešti pregledao te dokumente, nije dao nikakvo obrazloženje o osnovama preporuke za deportaciju. Evropski sud je smatrao da ovaj postupak nije pružio adekvatne proceduralne garancije i da nije bilo stvarne sudske kontrole nad odlukom o protjerivanju. Evropski sud je utvrdio povredu člana 1. Protokola broj 7 uz Konvenciju.

Imajući u vidu zaključak u vezi sa članom 1. Protokola broj 7 uz Konvenciju Evropski sud nije smatrao potrebnim donijeti posebnu odluku da li su iste činjenice rezultirale povredom njegovih prava iz člana 8. Konvencije.

U odnosu na navode o povredi prava iz člana 8. druge i treće podnositeljice predstavke (supruge i kćerke) Evropski sud je utvrdio sljedeće:

Evropski sud je istakao da je u postupku pred domaćim sudovima utvrđeno da je vanbračna zajednica g. Demircia i druge podnositeljice predstavke prestala te da oni više ne žive na istoj adresi. Evropski sud je smatrao da g. Demircia i druga podnositeljice predstavke nisu iznijeli bilo kakve iznimne okolnosti koje bi Sud dovele do zaključka da je, čak i bez zajedničkog života, njihov odnos u određenim okolnostima predstavljao „porodični život“ u autonomnom smislu člana 8. Konvencije. Što se tiče postojanja „porodičnog života“ između g. Demircia i treće podnositeljice predstavke, Sud primjećuje da je treća podnositeljica predstavke bila 25-godišnja odrasla osoba koja je nastavila živjeti s barem jednim od svojih roditelja. Iako iz medicinske dokumentacije predočene domaćim vlastima proizlazi da je treća podnositeljica predstavke patila od problema s vidom, nije dokazano da je njeno stanje bilo dovoljno ozbiljno da bi joj bila potrebna stalna njega i pomoć g. Demircia kako bi se nosila sa svakodnevnim životom. Što se tiče navodne finansijske ovisnosti treće podnositeljice, Sud je utvrdio da se finansijska podrška mogla pružati na daljinu. Evropski sud je zaključuje da nije dokazano postojanje „dodatnih elemenata ovisnosti, koji uključuju više od normalnih emocionalnih veza“ između g. Demircia i treće podnositeljice predstavke. Navodi u vezi sa povredom prava na porodični život su odbačeni kao ratione materiae neprihvatljivi.

L.F. i ostali protiv Italije (broj 52854/18), 6.5.2025. godine

Povreda člana 8. Ek (privatni život)

Podnosioci predstavke su 153 italijanska državljanina koji žive na različitim lokacijama u Baronissiju, Pellezzanu i Salerno (Italija). Predmet se odnosi na zagađenje koje je navodno izazvala livnica u blizini domova podnosilaca predstavke u općini Salerno.

Livnica, Fonderie Pisano, topi crne metale i posluje u općini Salerno (Kampanija) od 1960. godine. Industrijska zona u kojoj se nalazila fabrika je 2006. godine određena za stambenu upotrebu, pod uslovom da se fabrika premjesti. Međutim, premještanje nije izvršeno, ali je područje ipak otvoreno za stambenu izgradnju. Livnica je bila predmet brojnih inspekcija i upravnih i krivičnih postupaka, a svi su utvrdili nedostatke u radu fabrike. Od 2016. godine vlasti su poduzele mjere, uz praćenje, kako bi smanjile štetne uticaje livnice na okoliš i zdravlje lokalnog stanovništva.

Pozivajući se, između ostalog, na član 8. (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života), podnosioci predstavke tvrde da je dozvoljavanje stambene izgradnje oko livnice od strane države i nepoduzimanje neophodnih mjera protiv zagađenja prouzrokovalo ozbiljnu štetu okolišu te ugrozilo njihove živote i zdravlje. Nekoliko podnosilaca predstavke posebno navodi da su patili od kardiovaskularnih, respiratornih i neuroloških bolesti. Podnosioci predstavke se također žale da su vlasti propustile da ih informišu o rizicima života u području oko postrojenja i da ih uključe u proces donošenja odluka za odobravanje njegovog rada.

Evropski sud je utvrdio da su, uprkos slobodnoj procjeni ostavljenoj tuženoj državi, vlasti propustile ispuniti svoju pozitivnu obavezu poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale učinkovitu zaštitu prava podnosilaca predstavki na poštivanje njihovog privatnog života.